

на всичко то свое благоволеніе и милость, (что е ималъ понапредъ кзъз него). Ово изобразѣва ни милосердіе то на небеснаго Отца, кое то показѣва онъ оноуѣва грѣшникѣ, что се вржнѣва кзъз него съ истинно раскаяніе. Пакъ това доказѣва Закхей Мытарь, (гюмрѣкчѣа). Кой то се спомина во Евангеліе: въ това време, кога се удостоилъ да пріиме Господа (Исуса Христа) въ свойатъ домъ. рекъз: „Господи! се полз имѣніа моего раздамъ нищымъ, и ергоже аще обидѣхъ, възвращѣ четверицею. И онъ тогава (въ той часъ) чѣлъ отъ Господа този радостный гласъ: „Днесъ спасеніе домѣ семѣ бысть (а). Доброуразѣмный разбойникъ, кой то е висѣлъ на крестѣ при Спасителевыатъ крестѣ, въ смертныатъ си часъ извыкналъ: „Помани ма, Господи, „егда пріидеши въ царствіи твоємъ!.. И что мѣ рекъз Спаситель: „Днесъ со мною бѣдеши въ Раи (б).

Тѣм примѣри и този гласъ требѣва да се дотжнѣватъ до сѣрдце то на всекого грѣшника, но (най выше до сѣрдце то на тогова,)

---

(а) Лук: гл: ѿ, ст. и и ѿ. (б) тогоже гл; кр, ст. мв, и мг.